Alvilde Prydz: I Moll.

Vi trænger til kvindelige Forfattere, trænger til, at ikke blot Mænd, men ogsaa Kvinder, skriver Kvindens Historie — og det er jo mest Historie, indre og ydre, som Romaner og Noveller nu til Dags giver. I saa mange Aar er denne Historie næsten udelukkende bleven skreven af Mænd, og skjønt de har set meget og forstaaet meget, — forbavsende meget, — er der dog ogsaa Ting, de har set uden at forstaa, og Ting, som de ikke *kunde* forstaa, simpelthen fordi de ikke selv havde oplevet dem. Alt det, Mændene saaledes har ladet ligge eller har misforstaaet, maa Kvinderne nu tage op; — de begynder ogsaa at gjøre det, og vi hilser hvert Forsøg paa Kvindeskildring *af Kvinder* med Glæde og Haab.

Man har Grund til begge Dele, baade til at glæde sig og til at haabe, naar man læser *Alvilde Prydz'* lille Novellesamling »*I Moll.*« Det er Forfatterindens første Bog; i de sidste Aar har hendes Navn jævnlig været set i Blade og Tidsskrifter, men nogen Bog har hun ikke udgivet før nu. Nogen Bog — ja, det er sjældent, at sex Noveller virkelig danner en Bog, et Hele, men det gjør disse sex, de gaar alle helt ind under Fællestitlen, og man kunde ikke undvære nogen af dem for at faa det ud, som Forfatterinden har at fortælle os.

Hvad hun da har at forfælle? Ja, jeg har allerede sagt det — et Stykke af Kvindens Historie, og det et af de aller sørgeligste Stykker. Hun fortæller os om Længslerne, Drømmene, Forventningen, om den korte Lykke, de tabte Illusioner, den dybe Skuffelse, der knækker Livsmodet og gjør Mennesker til Vrag. Hun fortæller os om Kvinder, som tog Kjærligheden for Alvor, og Mænd, som tog den for Spøg, og om Kvinder, som aldrig i Mandens Kjærlighed fandt det, de »mente« eller søgte, men blev skuffede, hvad enten de saa »fik« den, de vilde eller ej.

»Men alt det har vi hørt før«, vil De sige. Det er muligt, men at høre og høre er to Ting. De har maaske hørt det, som De hører, at der er kommet et nyt Ministerium i England; — men har De hørt det saadan, at De føler det som Deres egen Pine, Deres egen Skuffelse, Deres egen Uret?